

TEK ÇIKAR YOL, “TARİHSEL UZLAŞMA” ANLAYIŞINA SAHİP ÇIKARAK DEMOKRATİKLEŞME YOLUNDA İLERLEMEDİR!..

Münir Aktolga
Nisan 2021

Üçüncü kitap bugünlerde çıkacak sanıyorum: „Herşeyin Teorisi- Sistem Teorisinin Esasları, Varoluşun Genel İzafiyet Teorisi ve Tasavvuf“...

Ama ben bu ara dördüncüsünü de yayına hazırladım! Bir süre sonra onu da yayınlanması için göndereceğim: „Bilişsel Tarih ve Toplum Bilimlerinin Esasları- Batı’da kapitalizme geçildi de Osmanlı’da neden geçilemedi- Osmanlı’dan bu yana Türkiye’de kapitalizmin gelişme diyalektiği“...

Bu yazı yeni kitabın en son bitiş bölümü oluyor:

“Türkiye’de yaşanan sürecin tarihsel gelişme diyalektiğimize özgü, zamana yayılarak gelişen bir burjuva devrimi süreci olduğunu söylemiştik. Bu süreçte şu an içinde bulunduğumuz dönem, önceleri “Reaya”, sonra, Tanzimat’la birlikte “Devletin yurtdaşı”, Cumhuriyet döneminde ise “Halk”, ya da -kendi deyimleriyle- “Türkiye’nin Zencileri” diye anılan insanların Devleti ele geçirerek -ve tabii buna bağlı olarak da, Devlet tarafından ele geçirilerek- restorasyoncu-Devletçi-reaksiyonist-jakoben bir yola girmeleri olayıdır...

Devrimin zafere ulaşması, yani yeni bir Türkiye’nin inşası ise, öyle eskinin içinde bir reaksiyon olarak ortaya çıkan güçlerin tepkisiyle gerçekleşemez. Türkiye gibi bir ülkede, yeni bir toplumu inşa olayını ancak Devletçi olmayan üretim ilişkileri içinde birlikte yaşam anlayışıyla yoğrulmuş bir sivil toplum başarabilir... Şimdi, yaşanan anın içindeki “kutuplaşma” ortamına bakarak “peki hani nerede bizde o sivil toplum” diyebilirsiniz?.. İşte, “tarihsel uzlaşma” anlayışı tam bu noktada ortaya çıkıyor...

“Tarihsel uzlaşma” nedir?..

Evet, “sivil toplum” bizde birlikte yaşamı temel alan bir “tarihsel uzlaşma” anlayışıyla ortaya çıkacaktır-çıkılmaktadır... Birçok insan bugün, şu an, hep mücadelenin eskinin içinde cereyan eden o kısır döngü yanını görüyor ve süreci sadece “medeniyetler mücadelesi” yanıyla -iki kültür arasındaki çatışma yanıyla- ele alarak kavradığından, “taraf olmayan bertaraf olur” anlayışıyla kutuplaşmada taraf haline geldiği için, bütün bu çatışmaların içinden çıkıp gelen sentezi, çok kültürlü o MELEZ TÜRKİYE’Yİ (bunun bileşenleri olan insan tiplerini) görmekte zorluk çekiyor...

Peki, nerededir bu çok kültürlü “melez” insanlar?..

Bugün Türkiye’de, “Beyaz-Siyah-Türk-Kürt” çatışmalarının içinden çıkıp gelen çok kültürlü- MELEZ insan tiplerinden oluşan sivil toplum unsurları, sistemin bütün elementlerinin (yani bireylerin, o birbirini yok etmek isteyerek çatışan unsurların bile) içindeki potansiyelde gizlidir. Senin, benim, hepimizin içinde varolan “sağduyunun”, birlikte yaşamdan başka alternatifin bulunmadığı hissini, bu duygusal zeminden beslenen “demokrasi” anlayışının yönlendirdiği insan unsurudur o. Ne zaman ki “taraf” bu işin birbirlerini “yok ederek” bir sonuca bağlanamayacağını görecekler, işte o an birlikte yaşamın koşullarının neler olduğu ortaya çıkmaya başlayacaktır... Burada “tarihsel uzlaşmadan” kasıt, herkesin kendi duruşunu ve düşüncesini muhafaza ettiği bir zeminde, “çok kültürlülüğü zenginliğimiz” olarak kabul eden ve birlikte yaşamı öne çıkaran anlayıştır...

Soruyorum ben şimdi herkese, artık bundan sonra geriye dönerek sil baştan “Beyazların” Türkiye’sini yeniden inşa etmek -bu anlamda bir “restorasyon”- mümkün müdür?.. Biraz düşünün!?

Hemen ikinci bir soru: Ya tersi mümkün müdür? Bazılarının rüyasını gördükleri şekilde “yüz yıllık parantezi kapatarak”, son yüz yılı -aslında iki yüz yılı- yaşanmamış kabul ederek, “Beyazları” yok edip, Türkiye’nin geri kalan yarısını da “Siyaha” boyayarak yola devam etmek mümkün müdür!?..

Benim cevabım her iki soruya da “hayır” olacaktır... Çünkü, yeni bir “sivil toplum” gücünün -buna bağlı olarak da yeni bir Türkiye’nin- inşası artık Türkiye toplumu için varoluşsal bir sorun haline gelmiştir. Yani artık bu, bir süre daha ertelenmesi mümkün olmayan bir sorundur. Bu nedenle, sürece “Beyaz-Siyah” etkileşmesinin sentezi olarak oluşan yeni insanların el koyması, yani, “tarihsel bir uzlaşma” ile ortaya çıkan “sivil toplum” gücünün insiyatifi ele alması kaçınılmazdır...

Burada altı çizilen “sivil toplum” ve “tarihsel uzlaşma” anlayışı, hiçbir şekilde, “Beyazlarla” “Siyahların” mekanik olarak toplamı olayı değildir! Ben bir SENTEZDEN bahsediyorum! Çok kültürlülüğü içselleştiren -içselleştirmek zorunda kalan- insanların, hem zorunlu, hem de doğal birliğinden bahsediyorum... Başka türlü söyleyemeyeceği için, yaşamı devam ettirme mücadelesinin zorunlu kıldığı bir yeni üst kimlikten bahsediyorum...

Çok mu hayalciyim dersiniz? Ama unutmayın, bu noktadaki „hayal“ varoluşsal bir sorundur!.. Yani, ya bu konudaki „hayalleri“ gerçeğe dönüştürürüz, ya da yok olur gideriz!..

Bütün yapılması gereken, anlamsız korkulara kapılmadan, ideolojik saplantılar içine girerek gücümüzü abartmadan, gelişmekte olan bir ülke olarak güç kaynağımızın ne olduğunun bilincine varıp, iç ve dış dinamikler açısından modern üretici güçlerin birliğini sağlayarak TARİHSEL BİR UZLAŞMA anlayışı içinde yeni Türkiye hedefine doğru yürüyüşe devam etmektir...

“Devrimin ikinci aşamasına” giden şu an içinde bulunduğumuz yolun diyalektiği bundan ibarettir...”